

Wat zien ik ?

Verwend en vrijgevochten

Door de bank genomen is mijn tuin redelijk vogelvriendelijk ingericht met water, schuil- en nestgelegenheid en een grote bak met droog zand voor de huismussen om een stofbad te nemen. Dat wordt door mijn vliegende vriendjes erg op prijs gesteld zodat ik altijd vogelreuring in mijn tuin heb. Niet in de laatste plaats omdat ik het hele jaar door bijvoer. Mijn ervaring is dat sommige vogels door dat bijvoeren hun schuwheid afleggen en zelfs zover gaan dat ze uit mijn hand eten. In de loop der jaren heb ik daar leuke ervaringen aan overgehouden. Een Turkse tortel volgde me zelfs op straat voor een lekker hapje; een merel wacht elke ochtend bij de voordeur op krenten en als ik de deur open laat staan, staat hij zelfs in de gang te bedelroepen. Een koolmeesman komt op onregelmatige tijdstippen opzichtig voor mijn schuifpui fladderen en eet de gepelde pinda's uit mijn hand. Dat grote mens dat aan die arm en hand vast zit boeit hem totaal niet. Hij doet dit al sinds 2006 dus heeft hij de respectabele leeftijd – voor een koolmees – van zes jaar.

Gaai

Bron: Internet (WNF)

Het meest bont maakte de gaai het. Deze van nature schuwe vogel had ik zodanig verwend met pelpinda's dat hij ze binnen kwam halen. Soms gooide ik wat gepelde pinda's op mijn tuintafel. Een enkele keer zag ik, dat hij die stuk voor stuk onder z'n schouderveren moffelde om er vervolgens mee weg te vliegen. Daar bleef het niet bij, want na enkele ogenblikken was hij terug om de verstopte pinda's weer tevoorschijn te halen en te consumeren. Helaas zie ik deze gaai het laatste halfjaar niet meer, maar uniek was ie.

Harry de Klein